

[Kampmann.]

forslag og heller ikke på de enkelte normer, således som vi har fremlagt dem. Hvis debatterne her i folketinget skal have en mening, kan det ikke være rigtigt at diskutere detaljer og altså heller ikke detaljerne i disse normer. Det er det, vi har et udvalgsarbejde til, og vi ved jo, at forslaget bliver underkastet en forhåbentlig dybtgående udvalgsarbejdning.

Jeg skal kun tage en enkelt ting frem, fordi den er blevet fremhævet af så mange af regeringsordførerne, nemlig reglerne om svovlindholdet i olien. Lad mig her sige, at vi mener, at det er en realistisk grænse, vi har fastlagt her, og lad mig gøre opmærksom på, at det er muligt at importere olie aldeles uden noget svovlindhold. Vi burde måske i forslaget have medtaget et totalt forbud mod de tunge olier af enhver art og ladet dem erstattes af gasolie over hele linjen. Det har vi ikke gjort, men vi får formentlig mulighed for at inddrage også det moment i debatten under udvalgsarbejdet.

Det er også blevet nævnt, at vi burde have medtaget forureningen fra tobaksrygning. Her kan jeg ganske enkelt henvise til, at vi har fremsat et særligt forslag i folketinget vedrørende tobaksrygning, vedrørende farerne ved tobaksrygning, vedrørende hele reklameringen i forbindelse med tobaksrygning. Det bliver så en ganske lille formalitet, om det skulle have været et selvstændigt forslag, eller det skulle have været inkorporeret i dette forureningsforslag.

Det er jo rigtigt, som det er fremhævet af mange ordførere, at vores forslag til folketingsbeslutning er en genfremsættelse af et forslag, som var meget lig dette, og som vi fremsatte her i folketinget for ca. et års tid siden. Jeg skal heller ikke, som jeg før var inde på det, detaljeret komme ind på de enkelte forslag, men henvise til min ordførertale af 27. november sidste år her i folketinget.

Jeg synes imidlertid, at der er grund til at benytte denne lejlighed til at se lidt på, hvor langt regeringen er kommet i forureningsbekæmpelsen i det forløbne års tid. For det første har regeringen udsendt et cirkulære i forbindelse med en mulig forurening fra de nedgravede jordtanke. Dette cirkulære hviler på et udvalgsarbejde, der allerede blev igangsat af den socialdemokrati-

ske regering. For det andet har vi netop i folketinget til behandling et forslag til begrænsning af havenes olieforurening. Dette forslag hviler på en international konvention, som skal ratificeres i de enkelte lande. Det er lidt vanskeligt at kalde det et selvstændigt regeringsinitiativ. Men på et enkelt område har regeringen alligevel mandet sig op til et selvstændigt initiativ. Jeg tænker her på det snart herostratisk berømte forslag fra indenrigsministeren om at sikre sig en bemyndigelse til at forbyde visse former for engangsemballage. Det er den høst, som regeringen kan opvise på forureningsbekæmpelsens område. Ikke mindst fru Gerda Møller henviser ofte til, hvor stor og omfattende en indsats regeringen har gjort, men jeg synes nok, at man på grundlag af disse konkrete eksempler — og det er jo dem, der må tælle — må kalde denne høst overordentlig beskedent.

Regeringens evindelige svar, når den er blevet stillet over for krav om en mere effektiv indsats mod forureningen, har altid været, at det kan man vanskeligt udtale sig om, før spørgsmålet har været behandlet i forureningsrådet. Hele regeringens forureningspolitik synes således at hvile på den opfattelse, at alle forureningsproblemer skal kulegraves, som om de var helt nye og enestående for danske forhold. Som bekendt er det en urealistisk opfattelse. En række andre lande har forureningsproblemer, som er meget lig vore, og har foretaget indgreb, som er langt mere effektive end dem, vi har set i Danmark. Socialdemokraternes forureningsforslag hviler derfor på den filosofi, at man allerede i dag på dansk og på international basis er i besiddelse af tilstrækkelig viden på en række områder, således at indgreb umiddelbart kan foretages og ikke behøver at afvente en kulegravning, som foreløbig har taget godt et års tid.

Denne holdning hos regeringen synes ikke at være i særlig god overensstemmelse med de højstemte løfter, man har givet befolkningen. Ja, regeringen har ikke holdt sig tilbage fra at gøre forureningsproblemet til hovedsagen i forbindelse med FN's jubilæumsgeneralforsamling, hvor man meget originalt foreslog en global indsats i forbindelse med forureningen. Det bragte i erindring taktikken fra en række andre stater, hvor man først og fremmest forsøger at interes-